



Horyzonty Polityki
2(3)/2011

Edytorial

Szanowni Państwo,

Edukacja oznacza przede wszystkim pielęgnowanie tego, co dane człowiekowi z natury. Dzięki naszemu kształceniu i wychowaniu mamy możliwość przekazania tego, co nadaje wymiar duszy, obdarowania innych naszą wiedzą i doświadczeniem, współuczestnictwa w dorobku pokoleń, współtworzenia cywilizacji. Indywidualny potencjał osoby ludzkiej staje się dzięki temu częścią potencjału ludzkości czy choćby wspólnoty, która wiąże losy pojedynczego człowieka. By tak się działo, potrzeba z jednej strony wiedzy, poświęcenia i odpowiedzialności tych, którym powierzamy kształcenie młodych. Z drugiej strony, konieczna jest właściwa postawa uczniów – ich przygotowanie do czerpania owoców edukacji, praca i przede wszystkim otwartość umysłu.

Czym w swej istocie jest edukacja, o tym przekonująco mówi zwłaszcza papież Benedykt XVI w swej przemowie na spotkaniu z młodymi nauczycielami akademickimi w Madrycie. Jest to wypowiedź, którą można i należy wyciągnąć przed nawias dalszych rozważań. Będą one z kolei dotyczyć przede wszystkim zrozumienia sytuacji – na poziomie przemian społeczno-politycznych, ale również, w szerokim sensie,

cywilizacyjnych – w jakiej znajduje się obecnie Polska i Europa. Rozważania te zawierają w sobie różne perspektywy i momenty osądu, nieraz ostrego osądu, polityki i edukacji pospołu. Niewątpliwie jednak wszyscy piszący, a zapewne również czytelnicy, skłonni byłiby wziąć za dobrą monetę słowa kanclerza Jana Zamoyskiego, które zadziwiająco zwięźle, doskonale wręcz przekazują ducha klasycznej nauki o polityce: „takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie”. Wynika z tego, że politolog niemający wglądu w sprawy kształcenia czy niemający wyczucia dla tej kategorii spraw może mieć zasadniczy problem z widzeniem tego z kolei fragmentu rzeczywistości społecznej, który zwykł uważać za „prawowity” obszar własnych badań.

Zadawszy wcześniej pytania o naturę ludzką i potencjał człowieka, podejmujemy w tym numerze – w danym zakresie – kwestię możliwej diagnozy naszego społeczeństwa, jego wad i perspektyw. Otacza nas „globalna wioska”, gdzie użyteczność wiedzy przekłada się nad samą wiedzę i być może mamy do czynienia z faktycznym dyktatem ekonomii, a pewne nowe trendy, w postaci na przykład „multikulturalizmu”, prowadzą do przeorania świadomości społeczeństw. Pytanie o edukację polityczną równa się więc pytaniu o to, jak sprostać wyzwaniom tego świata, zachowując tożsamość i miarę w polskości.

Paweł Armada



Horyzonty Polityki
2(3)/2011

Editorial

Dear Readers:

The term “education” denotes cultivation of everything that was given to a person in a natural way. Thanks to the education we have the ability to express everything that defines human soul, that enables us to transfer our knowledge and experience, and to participate in the achievements of past generation by creating the civilization. Abilities of the individual become the ability of all mankind or at least of a community that unifies the destiny of the individual. It would not be possible without knowledge, responsibility and dedication of those that educate the youth. On the other hand—the right approach of the pupils and students is necessary: their ability to use the outcomes of education fruitfully, their hard work and, first of all, their open-mindedness.

Convincing definition of education provides the Pope Benedict XVI in his address to young faculty members in Madrid. This is a statement that could and should be treated as a reference point for further inquiries. These inquiries focus on analyzing the current situation of Poland and Europe (in the context of social and political transformation, and in the broader context of cultural changes). The inquiries are based on various

perspectives and provide various opinions, sometimes radical opinions, on both politics and education. All the authors that wrote for this issue (and probably all the readers) would agree with the statement of the Chancellor Jan Zamoyski, who concisely and perfectly summarized the core of the classic approach to political science: “the Commonwealths would be such as the education of their youth”. It means that a political scientist that overlooks or underestimates education would have problems in understanding the social reality, the traditional field of inquiry of political science.

Previously we have asked questions about the nature of man and man’s political potential, in this issue we make an attempt to diagnose our society, our drawbacks and perspectives. We are surrounded by the “global village”, in which the utility of knowledge is more important than the knowledge itself; probably, we face the “tyranny of economy” and new trends such as “multiculturalism” change the perception of societies. The question about political education means the question on how we can face the challenges of the world while preserving Polish identity.

Paweł Armada